

però també som els nostres camins de ronda: allà on els pins impossibles creixen desafiant el salanc i les seves arrels esdevenen dramàtiques, enrepassades, quasi minerals.

En ple estiu, la nevada ha tret el cap encara en molts dels nostres afers. Un alcalde baixempordanès deia que no pagarà a la companyia elèctrica fins que no se'n negociïn les compensacions. Els de l'ADF han allargat la vigilància a les Gavarres fins a final de setembre. N'hi ha que pelegrinem fins a Santa Caterina per si el Montgrí ens ofereix el seu ajut tel·lúric i allunya les nevades més enllà d'on són lògiques, habituals i potser necessàries.

Cada dos anys, homenatge a Xavier Miserachs | «Aquí al nostre país» -m'explica X. M.- "no hi ha cap mena de criteri fotogràfic. Vull dir que el món de la fotografia és un gran desconegut. Per no haver-hi, no hi ha ni col·leccionistes. Ni tan sols les institucions tenen clara la seva política, pel que fa a les fotos. No. No hi ha criteri".

»Esclanyà. La llum d'un març que no marceja. Les fotos: Miserachs: l'escriptura. Marxem amb el convenciment d'haver parlat amb algú que té molt clar el seu ofici, i que l'estima, perquè la feina li ha permès de ser al melic del món, de mirar-lo, de veure'l si més no: de fotografiar-lo.»

Vaig escriure aquestes notes el març de 2006, en una visita que vaig fer-li a casa seva. Em fascinaven tant el fotògraf com les seves fotografies. Cada dos anys els membres de la Biennal Miserachs lluiten per tal d'aconseguir del nostre país el criteri que esmentava Miserachs i exposen. I és cert que cada dos anys l'esforç representa un pas endavant. I això, no hi ha dubte, hauria complagut Xavier Miserachs, el fotògraf, el gran fotògraf.

AUTOBRETAT — XAVIER MISERACHS

LA GARROTXA

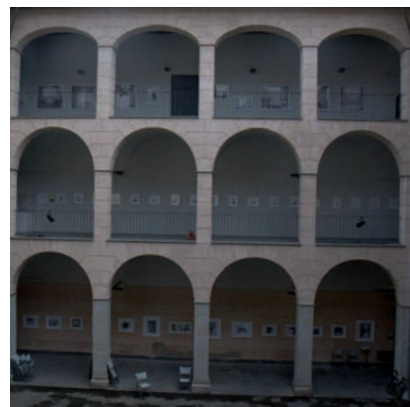
joan sala

Som una nació | Les dates de lliurament dels originals fan que sovint parlem d'esdeveniments de les comarques quan fa mesos que han succeït, com és el cas present. Però penso que s'ha de comentar la incidència que va tenir a la comarca la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya, i la notable representació de ciutadans de la Garrotxa que van anar a Barcelona el dissabte 10 de juliol per tal d'assistir a la corresponent manifestació que, sota el lema «Som una nació. Nosaltres decidim», va aplegar més d'un milió de persones. Diverses institucions van organitzar autocars per facilitar el desplaçament, a més dels que hi van accedir per mitjans propis. Feia goig veure gent molt diversa amb un objectiu comú. A moltes llars de la comarca es van penjar senyeres als balcons, una bona part de les quals eren estelades i encara hi estan penjades, tot un signe extern del desig de la gent. En aquest mateix sentit, el personal del Consell Comarcal de la Garrotxa, del Consorci de Salut Pública i Medi Ambient i del Consorci d'Acció Social de la Garrotxa va emetre un comunicat en el qual es declaren «moralment exclosos de l'àmbit de la Constitució espanyola» i afirmen que la sentència del Tribunal Constitucional tanca de forma definitiva el sostre d'autogovern de Catalunya dins de l'Estat espanyol. Sembla que no hi hauria d'haver cap organisme, en un país democràtic, que pogués retallar la voluntat expressada per un poble. Com recordava la presidenta d'Òmnium Cultural, «Serem invulnerables si estem junts, no hi ha tribunal que ens tombi». Però els polítics, una vegada més, no han estat a l'alçada de les circumstàncies en els dies posteriors. Haurem de prescindir-ne.

IX Biennal de Fotografia | S'ha celebrat enguany una nova edició de la Mostra Internacional de Fotografia d'Olot. Els seus organitzadors aconsegueixen que durant un mes llarg tota la ciutat estigui plena d'imatges fotogràfiques, ja que hi havia 56 exposicions en molts espais de la ciutat, de fet quasi en tots on era possible mostrar-ne, però a més els aparadors d'una setantena de comerços també exhibien les mostres dels fotògrafs que procedien d'arreu del món. És interessant constatar com es produeix aquesta biennal en una ciutat on les arts plàstiques tradicionals tenen una forta presència; de fet potser són el detonant de l'èxit de la mostra, ja que s'hi combinen diferents autors amb llenguatges molt dispars, com passa amb les arts pictòriques. Ens recorden els organitzadors que durant tots aquests anys ha desfilat per la Biennal l'obra de més de 300 fotògrafs, alguns d'ells vinguts de lluny, una part dels quals aprofiten la mostra olotina per portar-hi les seves noves col·leccions. La implicació dels participants en la Biennal és molt gran, ja que han d'estar presents en el muntatge, la qual cosa indubtablement facilita la comunicació entre l'autor i el públic. Són, en conjunt, unes manifestacions que per la seva qualitat cal no obviar, com de fet ja constata el públic que segueix la mostra i que augmenta en cada edició.

Dones i educació | A mitjan novembre se celebraran a Olot les XIX Jornades d'Història de l'Educació, dedicades al paper que han tingut les dones al llarg dels anys en l'educació escolar, tot i que sovint la seva tasca ha restat silenciada. Un seguit de comunicacions i conferències repassaran la injusta situació viscuda per aquestes professionals.

BIENNAL DE FOTOGRAFIA